

войницыѣ градскы на твърдыніѣтѣ, укрѣпавалъ народѣтъ да не пада въ отчаяніе, и насърдчувалъ гы съ Божіѣтѣ помощъ, и съ защитѣтѣ на святаго Димитрія. Слѣднѣ колко дена появилъ ся Аспарухъ (25) при Солунѣ. “Тогазь гражданѣтъ съгледали безброино множество машины исковани отъ желѣза (*Σειδηροπέλων χρισῶν καὶ χηταπέλων*;) толкозь высокы щото надминували върховетѣ на стѣнытѣ отъ твърдыніѣтѣ. Отъ Българитѣ едни управляли това което наричали корнацы направени отъ лѣсы и дървени коры, а други пакъ, прѣдъ градскытѣ врата нареждали, наричанытѣ овны, отъ голѣмы дървета (тѣбани) съ желѣзны колове, нѣкой правили

(25 :) Гъркѣтъ историкъ Солунскый, като забѣлѣжилъ че въ вторѣтѣ войнѣ имало и Авари, и българскыйгъ владѣтель былъ Боянѣ, безъ да мысли че толкова години може да сѣ ся измѣнили владѣлитѣ, и тука нарича Аспарухѣ, кога (*Ἀσπέριχου*) Асперихѣ, кога Каганѣ, вмѣсто Боянѣ, ако и Боянѣ да былъ умрѣлъ еще, по дирѣ вторѣтѣ войнѣ.